

Onze allereerste uitnodiging – wat een avontuur!

Aurelia Ricciardi |

26 augustus 2017 was onze Grote Dag. Een dag die we anderhalf jaar op voorhand begonnen voor te bereiden – in de hoop dat we gespaard zouden blijven van zenuwtoestanden, zoals huwelijksuitnodigingen die te laat geleverd worden. Meteen een aanleiding om u mee op sleeptouw te nemen langs de tribulaties bij het ontwerpen en drukken van onze huwelijksuitnodiging.

Ons avontuur om een uitnodiging klaar te stomen, begon eind oktober 2016. Omdat we er vroeg genoeg aan begonnen waren, opteerden we voor een gesproken ‘save the date’ zodat we al onze aandacht op de uitnodiging konden richten. Omdat het huwelijk een internationaal kantje heeft – onze genodigden komen niet alleen uit België, maar ook uit Frankrijk, Italië, Ierland, Canada en China – wilden we de uitnodigingen vroeg genoeg versturen opdat iedereen comfortabel zijn reis zou kunnen voorbereiden. In de praktijk hebben we twee maanden vertraging opgelopen. Geen man over boord echter, we hebben nog enige speelruimte. Voor mij is het ontwerp van de uitnodiging even belangrijk als de keuze van de zaal, de traiteur ... en ik zou zelfs zeggen het trouwkleed. De uitnodiging is immers een beetje het ‘visite-

kaartje’ van ons huwelijk. Het is het eerste contact met de gasten en het is niet onbelangrijk dat ze zin krijgen om te komen. De uitnodiging bekent kleur, ze geeft de stijl en de toon aan, en ze bevat essentiële informatie zoals de datum. Sterker nog, de uitnodiging geeft – na de verloving – een heel concrete vorm aan het engagement dat we ten opzichte van elkaar aangaan. En dat mag je niet lichtjes opvatten. Voor mijn teergeliefde was de uitnodiging “*niets dan een stuk karton dat uiteindelijk toch in de vuilnisbak zou belanden*” (een bedenking die me zure oprispingen bezorgde), maar uiteindelijk zijn we samen toch voluit dit avontuur aangegaan. En op zijn beurt pakte hij de zaken met de nodige ernst aan. Want ook hij wou een persoonlijke toets aan de uitnodiging geven. Die moest overeenstemmen met het beeld dat we van onszelf hebben. Persoonlijk hoopte ik dat het

ook een amusante ervaring zou worden. Als klant wou ik namelijk verkennen wat allemaal kan met de technieken die ik via het tijdschrift Grafisch Nieuws heb leren kennen. Goudstempelen (klassiek of digitaal?), lasersnijden, reliëfdruk, typografie, digitale druk ... Wat zou onze voorkeur krijgen? Maar voor we zo ver waren, had ik mijn ‘toekomstige’ al helemaal uit het wiel gereden. Voor hem is print dat wat een kopietoestel doet. Toegegeven, ik maak er een karikatuur van, maar u weet beslist wel wat ik bedoel.

Al snel eiste de financiële werkelijkheid echter haar rechten op. De uitnodiging mag dan al een belangrijke uitgavenpost zijn, er zijn limieten. Ook al als het karton uiteindelijk echt in de vuilnisbak belandt. Een duidelijk budget heeft echter het voordeel dat de creativiteit naar boven komt. Die situatie verplicht ons om creatief te zijn en om keuzes

te maken om toch tot een origineel resultaat te komen, zonder daarom in een excentrieke aanpak te vervallen.

Op zoek naar een graficus-drukker

De eerste horden die we moesten nemen, dienden zich aan zodra we concreet aan het werk gingen. Met wie nemen we contact op? Dat is de eerste vraag die we ons stelden en onze eerste reflex was het internet af te speuren. We voelden ons meteen verloren, maar we waren lang niet de enigen. Een stel vrienden dat eveneens volop in de huwelijksvoorbereidingen zit, kampte met dezelfde levensgrote vragen als wij.

Wanneer je ‘drukker van uitnodigingen’ in je zoekmotor intikt, vind je bij de eerste resultaten hoofdzakelijk online drukkerijen. Omdat we onze uitnodigingen van a tot z wilden ontwerpen, hoeft het geen betoog dat

de mogelijkheid van een online uitnodiging of van een internet-ontwerp meteen van tafel geveegd werd. Dat neemt niet weg dat de websites van de online printbedrijven een eerste idee van de kostprijs kunnen geven, terwijl ze bovendien je creativiteit nog eens kunnen aanscherpen. Enkele klassieke dienstverleners doken ook op in de eerste zoekresultaten, maar die lagen niet meteen in onze buurt.

Persoonlijk had ik twee dienstverleners voor ogen die gespecialiseerd zijn in de productie van uitnodigingen op maat. Ik had ze enkele jaren geleden ontdekt toen ik research deed voor een artikel en ik was ze niet vergeten. Het gaat om 'Atelier du faire-part' en de grafische studio Kiv'la.

Een eerste afspraak

Onze eerste afspraak was bij 'Atelier du faire-part' en dat gaf ons de kans om verschillende aspecten te bespreken: de stijl, het formaat (rechthoekig, vierkant, rond, fantasievorm, ...), het type van papier (kalk, velijn, gerecycled karton, ...), de opstelling van de teksten, de kleuren en het lettertype. Het thema van het huwelijk dat we gekozen hadden – *Constellations & Co* – was een goede leidraad om het project te omschrijven. Na twee lange uren nadenken en een afspraak (waar terecht een vergoeding voor gevraagd werd) konden we een eerste schets van onze uitnodiging op papier zetten. Om een originele afwerking te krijgen, opteerden we voor de techniek van het lasersnijden. In het wikkeldedeelte van de uitnodiging wilden we een reeks sterren uitsnijden, waarvoor we zelfs het motief leverden (in het Frans be-

tekent 'constellations' overigens sterrenbeelden).

Die eerste afspraak was erg constructief en verliep erg prettig. We moesten alleen nog maar op de offerte wachten. Die kwam er na een week of twee. Een klein probleempje toch: de prijs was twee keer zo hoog als ons budget. Het lasersnijden was daar de belangrijkste verklaring voor. We waren echter wel vrij om een beroep te doen op andere dienstverleners dan degene die 'Atelier du faire-part' ons voorstelde. We staken dus ons licht op bij Asuvorm in Antwerpen, in mijn ogen de referentie op dat gebied in België. Lasersnijden is de kernactiviteit van Asuvorm. Het bedrijf beschikt over industriële machines die volgens mij de prijs moesten kunnen drukken. Dat bleek ook het geval te zijn. De prijs voor dezelfde dienst was nog maar een derde. Waarom? Moeilijk te zeggen. Wat we begrepen hebben, is dat een volledig geautomatiseerd systeem de kosten aanzienlijk drukt. We veronderstelden dus dat er bij Asuvorm minder menselijke ingrepen bij kwamen kijken. In dat stadium hadden we ons project al herleid tot twee verschillende papiersoorten en tot kaartjes met verschillende afmetingen. Naast de digitale kleurenprint, het vouwen en het lasersnijden vergde ons project ook nog wat lijmwerk. Dat alles om tot een uitnodiging met twee luiken te komen, die wanneer ze gesloten was 148,5 x 210 mm (A5) groot zou zijn.

Tweede afspraak

Ondertussen hadden we ook een ontmoeting met Kiv'la, de tweede dienstverlener op mijn lijstje. Die tweede afspraak stel-

THE SERVICE YOU DESERVE

Albyco.be

IN-HUIS LAMINEREN OP MAAT TIJDWINST, KWALITEIT & CONTROLE

AMIGA 36/52

SAGITTA 76

Papersize	max. 36 x 70 cm max. 53 x 80 cm	max. 76 x 112 cm
Paperweight	115 - 600 grams	115 - 600 grams
Feeder	High pile feeder	High pile feeder
Stack height	48 cm	68 cm - 120 cm (high stack)
Output	fixed table	vibration table / pallet stacker
Speed	25 m/min	50 m/min
Heating system	infrared	5 zone electrical heating
Warm up time	3,5 min	3 min

KOMFI®

BEKIJK ONS VOLLEDIG GAMMA OP
WWW.ALBYCO.BE

de ons in staat om ons project nog te verfijnen. We raakten gecharmeerd door het idee van een rechthoekige pochette met vier kaartjes in verschillende vormen die je uit de pochette kon nemen. Bij dit project kwamen er drie verschillende, gepareelde papieren kijken: een kalkpapier, een wit papier en een nachtzwart papier. In tegenstelling tot het eerste project werd het lijmen aan de klant overgelaten die daarvoor een langs twee zijden klevende tape krijgt. Die laatste optie is uiteraard goedkoper en uiteindelijk bleek het tweede project veel beter binnen onze budgettaire mogelijkheden te passen.

Controle van de met de laser uitgesneden rij sterren. Die mogen niet te dicht bij elkaar staan.

Lasersnijden als hoeksteen

Een tweede afspraak met Kiv'la drong zich op. Die nam contact op met Asuvorm om het motief dat we geleverd hadden op zijn lasersnijsystemen te testen. Het effect van onze sterrensleep op de marineblauwe, gepareelde po-

Alleen nog maar eventjes de uitnodiging in elkaar steken.

chette mocht geslaagd genoemd worden. Bovendien gaf die eerste test ons de kans om de sterren waar nodig een andere plaats te geven opdat het papier niet zou scheuren.

Een ander belangrijk aspect van de uitnodiging was het vouwen. In plaats van het klassieke rillen (zodat het papier gemakkelijk tot een pochette gevouwen kan worden) opteerden we om de rillijn met een laser aan te brengen. Een oplossing waardoor de prijs van het vouwen met de helft daalde. Maar daarnaast was die keuze ook een kwestie van smaak en schoonheid. Omdat het karton vrij dik was, leende zich dat goed voor de afwerking met een laser. En omdat het een donker gekleurd karton was, waren de brandsporen zo goed als onzichtbaar en stoorden ze niet. Kortom, met de laser sloegen we twee vliegen in één klap.

Van de goedvoordruk tot de enveloppe

We naderen een van de eindfasen van de uitnodiging – het drukken. Over enkele iconografische elementen en de variabele gegevens moest nog overleg gepleegd worden. Hoeveel uitnodigingen voor de receptie? Hoeveel voor het avondfeest? Zijn alle gege-

vens correct? Kloppen de kleuren? Zijn er nog schrijffouten? Ondertussen waren we ook aan het uitkijken naar een geschikte enveloppe. In de Brusselse showroom van Fedrigoni vonden we wat we zochten. En waarom zouden we geen gebruik maken van het feit dat we daar vrij de creatieve papiersoorten kunnen bekijken en enveloppen per stuk kunnen kopen.

Het is ondertussen eind februari 2017 en onze uitnodigingen zijn eindelijk klaar. We hebben ze bij Kiv'la in Gembloux opgehaald:

een zak in kraftpapier met 101 uitnodigingen en al het nodige materiaal om ze in elkaar te steken. Toen begon het ons te dagen dat we nog heel wat werk voor de boeg hadden. Maar dankzij het doorzettingsvermogen van mijn toekomstige en de helpende handen van mijn twee zussen en getuigen hebben we in vier lange avonden – ofwel vierentwintig uur werk – toch onze 101 uitnodigingen afgewerkt.

De uitnodigingen zitten in de enveloppes, we moeten ze alleen nog maar op de post doen. Maar er ligt nog heel wat drukwerk in het verschiet: tafelschema's, tafelferversieringen, menu's. En waarom geen misboekje? Of wordt een 3D-beeld van het bruidspaar (kan dat?) de kers op de bruidstaart? Dat is echter een ander avontuur waar we nog niet klaar voor zijn.

Wij bedanken 'Atelier du faire-part', Kiv'la en Asuvorm voor hun steun bij de uitwerking van ons project. ■

De uitnodigingen hebben we zelf gelijmd met een dubbelzijdige tape die de dienstverlener ons geleverd had.